



COL·LEGI OFICIAL DE VETERINARIS DE BARCELONA

el butlletí de veterinària

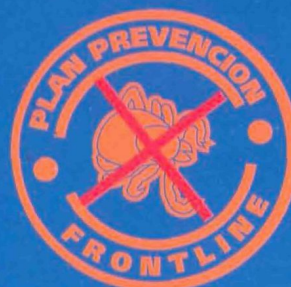


37È CONGRÉS AVEPA
Gossos Perillosos
NOU REGLAMENT CLÍNIQUES

Cuando se trata de prevenir: Nuevo Frontline Spot On



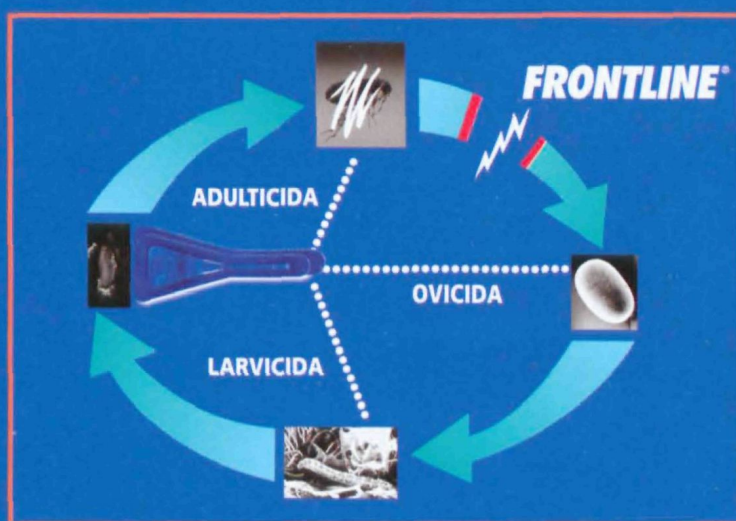
Se trata del antiparasitario más eficaz y duradero contra pulgas (2 meses) y garrapatas (1 mes).
Se trata del modo de aplicación más fácil y práctico: una sola vez, todos los meses.
Se trata de eliminar las pulgas antes de que pongan huevos y evitar reinfestaciones.
Se trata de proteger durante mucho tiempo: efecto "reservoir".



Se trata de ofrecer total seguridad incluso en hembras gestantes.
Se trata de prevenir la transmisión de enfermedades del animal al propietario.
Se trata de resistir al agua y a champús.
Se trata del mejor Plan Preventivo y de Tratamiento contra pulgas y garrapatas: Frontline Spot On.



Tratamiento preventivo



Directo al problema

FRONTLINE®

Sólo Frontline puede con todo.



La confianza que da la protección de un líder



Redacció i coordinació:

Sara Riera i Blasi

Coordinadora de serveis:

Cristina Campaña de Anta

Edita:

Col·legi de Veterinaris de Barcelona

Av. República Argentina, 21-25

08023 BARCELONA

Telèfon: 93 211 24 66

Fax: 93 212 12 08

e-mail: covb@covb.es

<http://www.covb.es>

Coordinadora de Publicitat:

Glòria Sánchez

Tel. 93 372 32 62

Fax 93 473 26 76

E-mail: anagrafic@mx3.redestb.es

Disseny - Impressió i Distribució:

ANAGRAFIC, S.L.

Dipòsit Legal: B-43.999-96



PAPER ECOLÒGIC



L'efecte 2000

No es tracta de parlar del ja conegudíssim efecte informàtic sinó d'un fet més fàcil de debatre entre les persones que coneixen aquesta professió.

Hem arribat a ser 2000 col·legiats en aquesta província, dos mil veterinaris que volen exercir aquesta professió, dues mil famílies que depenen o dependran econòmicament de l'exercici d'aquesta pràctica.

Fa alguns dies, en una reunió entre els representants de la Facultat de Bellaterra i els del Col·legi es va plantejar aquesta situació amb l'objectiu de començar a preparar d'una manera racional el futur dels professionals acabats de sortir de la Universitat.

Una primera conclusió general va ser la necessitat de començar a pensar en obrir-nos a la realitat del món, veure el futur, tant a nivell professional com universitari.

En el centre d'una taula de més de vint persones, hi havia casualment la memòria preparada de tota la informació que es repartiria als assistents d'un curs de menys de 30 hores. Algú va destacar que en els anys 30 i 40 tot aquest volum d'informació –que no ocupava més de 250 folis– hagués estat el contingut acadèmic de tota la carrera de veterinària quan en l'actualitat la formació veterinària amb una duració programada per cinc anys s'allarga una mitjana de 6,5 ó 7 anys.

El volum i nivell de coneixements és cada cop més gran. I la preparació exigeix cada cop, més dedicació, especialització i un ràpid aprenentatge.

Podem considerar que en general els veterinaris exerceixen la seva professió sense establir paràmetres o jerarquies en cada un dels actes quotidians. Aquest fet fa que no hi hagi una ascensió en el nostre exercici professional; ens creiem necessaris fent l'escala més baixa de la pràctica professional. Si Billy Gates hagués estat veterinari, encara estaria fabricant ordinadors al garatge de casa seva?

La realitat actual ens demostra la imperiosa necessitat d'una posada al dia constant i que l'exercici futur de la professió veterinària segurament estarà dividit en especialitats pròpies –tal i com està succeint en la resta de titulacions universitàries– a la vegada que estan sorgint professionals de grau mig que poden donar suport a la pràctica professional del que avui coneixem com a veterinaris.

En el futur serà difícil pensar que les legislacions només reconguin una sola titulació per a l'exercici de determinades pràctiques avui encomenades a uns únics professionals.

SUMARI

Editorial, 3

Notícies, 4

Article Tècnic, 12

Agenda, 16

El Col·legi, 18

Consell de Catalunya, 21

Les Associacions, 21

Tauló d'Anuncis, 22

Antibiòtics

**Castella-La Manxa
i el Ministeri de Sanitat es
culpen de no controlar
els fàrmacs**

El vice-president de l'Executiu de Castella-La Manxa, José M. Barreda i el Ministeri de Sanitat es culpen mútuament del descontrol de venda de fàrmacs pel bestiar. Segons Barreda fa dos anys que espera que el govern central especifiqui quins són els medicaments autoritzats. Per contra el Ministeri assegura que l'any 1997 ja van enviar a totes les comunitats la relació de fàrmacs autoritzats per aquest any i que posteriorment van fer el mateix amb les actualitzacions. De totes maneres el problema va molt més enllà, ja que els antibiòtics prohibits es venen sense recepta a Castella-La Manxa i la Conselleria de Sanitat no manté un registre d'establiments malgrat estar obligada a fer-ho per un Reial decret de 1995.

**El descontrol en l'ús
d'antibiòtics pel bestiar
multiplica les resistències
bacterianes**

L'utilització d'antibiòtics en el bestiar és una de les principals causes de la multiplicació de les resistències bacterianes. El consum d'aquests medicaments ronda les 150 tonelades

anuals. D'aquesta xifra només el 40% s'administra per a tractar malalties i la resta s'utilitza per accelerar el creixement addicionant-los en el pinso. Això últim és una pràctica molt estesa en la ramaderia i el seu descontrol constitueix una preocupació creixent pels científics. Fernando Baquero, membre del comitè científic d'Alimentació Animal (SCAN) explica que és de vital importància evitar l'ús en els animals d'antibiòtics útils per als humans. De fet, l'addició al pinso de qualsevol antibiòtic com a accelerador del creixement és il·legal a excepció de quatre fàrmacs molt especials (Flavofosfolipol, avilamicina, monensina i salinomicina). Però aquestes pràctiques il·legals són molt difícils de detectar amb els anàlisis que es realitzen habitualment als escorxadors. En aquest sentit, el Ministeri de Sanitat reconeix que existeix un considerable mercat negre de fàrmacs per a pinsos. Pocs ramaders són conscients del risc que comporta per a la salut humana l'addició al pinso d'unes substàncies que compren com a "potenciadores del creixement" i que molt sovint són antibiòtics il·legals. El que passa és que normalment la carn resultant no provoca intoxicació immediata al consumidor però sí que pot causar, a mig plaç, la proliferació general de bacteris resistents als antibiòtics, moltes d'ells causants de greus malalties humanes.

Congrés AVEPA

**El Congrés d'AVEPA
tanca amb rècord de
participants**



Més d'un miler de veterinaris inscrits, 600 grups de treball i tallers pràctics, un centenar de ponències, més de 80 casos clínics presentats i un total de 5006 metres quadrats d'exposició són els números d'un congrés que tornava a Barcelona després de dos anys d'absència. I és que el Congrés d'AVEPA ja fa anys que s'ha consolidat com un dels més importants del sector veterinari.

El programa científic va oferir una visió general de les últimes novetats científiques en la medicina i la cirurgia veterinària així com interessants i pràctiques revisions tècniques dels temes d'interès actual.

Les diferents empreses d'alimentació animal presentaven noves fórmules de suport nutricional pel tractament de malalties cardiovasculars o digestives, problemes d'obesitat o de retencions de líquid. A més de l'especialització alimentícia per motius mèdics, es presentava tot una gama de productes



nutritius amb variacions segons el nivell d'activitat de l'animal.

Un altre dels ectors presents a la fira eren els laboratoris clínics que competien bàsicament en rapidesa, servei de recollida i preus ja que la gran majoria ofereixen el mateix servei: proves histològiques, microbiològiques, parasitològiques, immunològiques i tota una gama de test citològics.

MÓN COL·LEGIAL

Xavier de Benito i Xavier Fàbregas guanyen el IV Premi Nacional ADITSIC'99

Xavier de Benito Langa i Xavier Fàbregas Comandrà han estat els guanyadors de l'edició d'aquest any del Premi Nacional ADITSIC pel seu treball sobre la triquinosis en els cavalls. El guardó va ser atorgat en les Jornades Nacionals de l'Associació d'Inspectors Sanitaris d'escorxadors i Indústries Derivades que es va celebrar el 8 d'octubre passat a Oviedo.

El treball esponsoritzat per

Pharmacia&Upjohn es publicarà a la revista EUROCARNE en els propers mesos.

St. Francesc, un dia en família

Més d'un centenar de persones es van reunir a Vic per celebrar la festivitat dels Veterinaris



Ballaruga, retrobament i tradició. Tot això és la Festa de St Francesc. Una data que serveix per reunir almenys un cop l'any a tots els veterinaris. La festa va començar ben aviat amb una missa solemne a la Parròquia de la Verge de Gràcia i Sant



Josep. Després tot van ser correduess i cares de satisfacció: s'acostava l'entrega de premis. Aquest any 9 van ser els guardonats per la seva llarga carrera:

Antoni Beltran, Ignacio Bozalongo, Àngel casellas, Francisco Gallo, Francesc Monné, Jordi Montsalvatge, Ramón Nur, Narciso Ramón i Joan Solà. També hi va haver temps per als més joves amb els Premis d'Estímul a l'Estudi que s'atorguen als fills dels col·legiats.



Un cop acabats els lliuraments, tots els participants van agafar l'autocar fins a Vic, lloc on es va celebrar l'àpat de germanor. I va ser en el restaurant Ciutat de Vic on grans i petits van deixar enrera protocols i es van llençar a ballar la música que Albert Roncero proposava. Passos dobles, valsos i rock'n roll van aconseguir abandonar les preocupacions a la cadira i deixar pas a la diversió. I és que malgrat que l'assistència va ser menor a l'esperada, els participants de la Diada van disfrutar de valent.



Entrevista Paco Monné

“St Francesc hauria de servir per apropar els joves veterinaris al Col·legi”

EL PERFIL

Aquest veterinari té darrera seu una llarga carrera d'èxits que encara no vol tancar. Malgrat els seus recents 65 anys es nega a baixar del tren i segueix assessorant dia a dia a empreses avícoles sobre quina és la política més adequada per mantenir-se al mercat. Llicenciat l'any 1961 ha estat Director de la Divisió Comercial Pinsos Hens, fundador d'Expoaviga l'any 74, president de la WPSA, medalla al mèrit agrícola en la categoria comendador i conferenciant en més d'una trentena de symposiums i congressos; però sobretot no ha deixat mai de col·laborar amb el col·legi del que en va ser president durant 8 anys. En l'edició d'aquest any de la Festa de St Francesc ha rebut una condecoració per la seva feina professional i la seva condició humana.



—Fer 65 anys vol dir jubilar-se i començar a rebre distincions?

—Un veterinari mai deixa de ser-ho; el nostre tracte amb els animals i amb el que se'n deriva d'ells és tan apassionant que amb 65 anys encara et queden suficients energies per estar en plena forma i seguir treballant. Normalment és a l'edat de 70 anys que la majoria acaba la seva vida professional, o sigui que encara me'n queden 5.

—Però el reconeixement a la feina feta sempre resulta entranyable...

—És clar!! A qui no li agrada que li valorin el què ha fet? Per mi és una satisfacció rebre la distinció del Col·legi i alhora un impuls per seguir fent feina.

—St. Francesc és per a tot els Veterinaris una festa especial?

—I tant. És una data tradicional que serveix per a que ens retrobem com a família que som. Celebrem una missa al matí i fem la posterior entrega de premis: és un acte molt emotiu. Deprés agafem un autocar que ens porta a un restaurant per fer un gran dinar. I el més important el ball posterior on petits i grans no parem de moure'ns.

—Vaja, que s'ho passen molt bé.

—La veritat és que sí. Dóna goig veure ballar a la gent i observar que almenys per un dia deixen de banda les preocupacions. La llàstima es que els joves no se senten vinculats. Vénen poc als actes del Col·legi.

—Perquè creu que no hi participen?

—Hi ha un sector que diu que no ve pels preus però a vegades s'ha intentat que fos gratuït i tampoc han vingut. Els falta motivació, no se senten vinculats al Col·legi i tampoc en saben treure tot els avantatges que la Institució ofereix.

—Quin remei seria el més eficaç?

—Potser si ells ens donessin propostes en ferm sobre el que els interessa, ho arreglaríem. Sóc concient que el que em pugui agradar a mi no intrinseca necessàriament a un jove de 25 anys que hagi acabat la carrera; però crec que si no ens donen idees de què i com els interessa no avançarem.





—Creu que una de les causes és que molts es col·legien per poder exercir i no tant per entrar dins una entitat?

—Segur. Si col·legiar-se no fos un requisit per exercir sinó una opció per associar-se amb gent d'una mateixa professió; els col·legiats estarien més predisposats a col·laborar. Pensa que hi ha molta gent que es col·legia i no torna a posar els peus al Col·legi mai més. I hi ha altres llicenciats que no fan ni aquest pas perquè no troben feina

—Creu que el mercat està saturat?

—I tant. Hem passat en pocs anys de 4 a 9 facultats; totes elles fàbriques de fer veterinaris. A més la majoria dels estudiants volen ser veterinaris de petits animals i per tant hi ha un desequilibri amb les altres branques.



—Està a favor de la línia actual d'especialització?

—És primordial. És important tenir una base de coneixements que abarqui les diferents branques no només perquè hi ha complementació sinó perquè és important saber reaccionar davant qualsevol eventualitat. Però l'especialització garanteix l'evolució, és la única manera de poder augmentar coneixements.

—Aquesta línia la segueix també la universitat? Afecta això a la preparació dels joves veterinaris?

—Jo només et puc dir que no surten gaire ben preparats perquè la universitat els dona molts conceptes però poca pràctica; i la nostra professió és pràctica i més pràctica. En aquest cas l'experiència és més que un grau.

—Potser la solució seria fer un any de pràctiques com els advocats?

—Seria una bona solució; el que passa que s'hauria d'estudiar perquè no portés tants problemes. Potser una remuneració més justa o que les pràctiques formessin part de la carrera sense que aquesta s'allargués massa. De totes maneres seria un gran pas per augmentar la qualitat dels professionals.



—Quines mancances hi ha en la professió?

—La feina dels veterinaris està molt ben considerada però malgrat això queda molta feina per fer. Encara s'associa molt la figura del veterinari a la de merge de petits animals. Caldria incidir en la feina que fan altres branques com els nutricionistes que han aconseguit que la gent mengi més proteïnes que abans o com els de control de qualitat...I tantes altres coses.

Reglament per a l'exercici de la clínica de petits animals a la província de Barcelona aprovat en Assemblea General Extraordinària de col·legiats celebrada el dia 22 de juny de 1999

Aquesta primera modificació del Reglament arriba després de l'aplicació de l'anterior ara fa 14 anys. No és un nou Reglament sinó algunes quantes modificacions obligades pels canvis esdevinguts durant aquest temps, per aclarir alguns punts que no quedaven ben definits, que l'experiència ens ha demostrat eren convenientes.

La seva missió continua essent la defensa dels interessos dels veterinaris clínics, regular les formes d'exercici professional i la classificació dels diferents tipus de centres de treball.

CAPÍTOL I

Formes d'exercici professional i definició de Centres de Treball

ARTICLE 1.

La clínica de petits animals és aquella especialitat de l'exercici de la Veterinària que contempla les malalties, profilaxi, identificació, peritatges i maneig del gos, gat i d'altres animals de companyia, mantinguts com a mascotes en domicilis particulars i nuclis zoològics.

ARTICLE 2.

L'exercici de la clínica de petits animals podrà adoptar les següents modalitats.

a) Activitat realitzada al consultori, clínica o hospital, pel propietari del centre que haurà de ser Veterinari .

b) Activitat realitzada al consultori, clínica o hospital, sota la dependència del seu propietari, sigui o no Veterinari . Aquesta dependència comportarà la preexistència d'una relació contractual, civil, mercantil o laboral.

c) Activitat realitzada al domicili del client, o bé on per mutu acord es determini. El Comitè Assessor redactarà un llistat de les pràctiques no permeses en aquest tipus d'activitat, però en cap cas es permetrà els actes quirúrgics (castracions, etc.)

d) Activitat realitzada a centres no classificats com a consultori, clínica o hospital. (animalaris, residències canines, criadors, etc.) amb els animals d'aquests centres.

e) Activitat realitzada per conte propi al consultori, clínica o hospital per un professional Veterinari aliè al centre però que utilitza tots o alguns mitjans del centre.

ARTICLE 3.

1.- Es crea, al Col·legi Oficial de Veterinaris de Barcelona, el Registre d'Activitats Veterinàries per a l'exercici de la clínica de petits animals, al que hauran d'inscriure's, prèviament al seu inici les activitats compreses a l'Article 2 d'aquest Reglament i els Col·legiats adscrits a les mateixes, amb la possibilitat de sol·licitar assessorament per part de l'Inspector.

En el cas d'oferir un servei d'urgències es farà constar l'activitat d'acord amb la següent classificació:

Urgències: obert 24 hores: el centre està obert tots els dies de l'any i hi ha un Veterinari les 24 hores del dia.

Urgències: telèfon 24 hores: Un Veterinari del centre està localitzable les 24 hores.

2.- A l'esmentat Registre, s'hi farà constar:

- Data d'entrada al registre.
- Propietari del centre o activitat
- Veterinaris titulars del centre o activitat i Veterinaris que hi treballen amb el tipus de contracte que els lliga (el número de Veterinaris contractats serà el suficient per cobrir tot l'horari d'atenció al públic)
- Classe de centre o activitats i serveis que pensa oferir.
- Nom del centre o activitat. No s'admetrà duplicitat de noms o similituds que puguin donar lloc a confusions. No servirà per diferenciar d'altres noms els atributs de: consultori, clínica, hospital, centre, etc. .
- Moviment d'altres i baixes dels titulars, traspassos o qualsevol modificació de les dades que constin al registre.
- Si es tracta d'un servei a domicili o quan s'ofereixin serveis en centres de titularitat professional aliena, caldrà presentar una memòria descriptiva de l'activitat a realitzar acreditant la qualificació necessària, i a més es farà constar el tipus de publicitat (que complirà les normes deontològiques). Al registrar-se se li assignarà un número com si es tractés d'un centre.

3.- Serà responsable de sol·licitar la inscripció i les modificacions que s'escaiguin, el Veterinari titular o titulars de l'activitat o adscrit al centre. Queda prohibit l'exercici professional en clínica de petits animals sense haver obtingut prèviament la inscripció i el número de registre. Les sol·licituds s'hauran de formular per mitjà d'escrit, on s'hi faran constar les dades assenyalades a l'Article 3.2.

Qualsevol canvi de les dades en el registre s'ha de comunicar abans de transcorreguts dos mesos d'haver-se produït.

4.- La inscripció o la seva denegació s'acordarà per la Junta Directiva del Col·legi, a proposta del Comitè Assessor, en el termini de tres mesos a partir d'haver-se presentat la sol·licitud amb tota la documentació. Aquesta aprovació ha de ser expressa i amb visita prèvia d'un dels inspectors que realitzarà un informe i comprovarà les dades presentades pel sol·licitant, utilitzant si fos necessari mitjans fotogràfics o videogràfics. Posteriorment a la inscripció es realitzaran altres inspeccions de caràcter extraordinari sense avis previ (la primera d'elles per un inspector diferent). No obstant el Comitè Assessor podrà proposar la anul·lació de les inscripcions de Centres o activitats que lesionin aquestes normes.

5.- Dins el termini màxim de tres mesos des de l'aprovació expressa de la inscripció, el Col·legi expedirà un certificat de la inscripció a favor del Veterinari que exerceixi l'activitat inscrita i un distintiu acreditatiu amb el número de registre i la qualificació del centre.

6.- Qualsevol denegació serà raonada pel Comitè Assessor, el qual permetrà un torn de rèplica per part del titular.

ARTICLE 4.

El material i aparells no pot ser limitador de la autorització de funcionament d'un centre veterinari, sens perjudici de les normes mínimes establertes en aquest Reglament.

Els centres veterinaris es classificaran segons les característiques següents:

a) Consultori Veterinari: Centre que constarà com a mínim de:

- Sala d'espera.
- Sala de visita, que inclourà, com a mínim, una taula d'exploració i llum adequada.
- Un escriptori professional.
- Un lavabo.
- Un frigorífic.

La sala d'espera i la de visita seran independents.

Aquest centre estarà dedicat exclusivament a l'exercici veterinari.

Els Consultoris Veterinaris tindran una superfície mínima de 30 m².

b) Clínica Veterinària: Haurà de complir els requisits exigits al "Consultori Veterinari" i a més:

- Instal·lació radiològica i sala de revelat amb les mides de protecció necessàries.
- Quiròfan independent de la sala de visita, que disposi d'aparell de gasos amb sistema d'eliminació
- Laboratori amb equipament per anàlisis clíniques, microscopia ,etc.
- Esterilització
- Tenir el material adient per atendre urgències.

Les clíniques que s'inscriguin posteriorment a l'entrada en vigor d'aquest Reglament, hauran de tenir una superfície mínima de 60 m².

c) Hospital Veterinari: Haurà de complir els requisits exigits a la "Clínica Veterinària", i a més a més haurà de tenir:

- Sala de recepció
- Sala de guariments (primeres cures)
- Pre-quiròfan
- Sala d'aïllament (infecciosos)
- Sala de personal.
- Laboratori.
- Sala d'hospitalització, amb un mínim de 8 gàbies de les mides adequades per els animals a hospitalitzar. En el cas d'hospitalitzar animals exòtics, comptarà amb un terrari i un aviari en condicions.
- Equipament mínim: ecògraf i electro.
- Disposarà d'un servei facultatiu present 24 hores al dia.
- Haurà de donar una imatge d'atenció complerta, i tenir un funcionament per serveis cada un dels quals tindrà un veterinari responsable (cap de servei)
- Haurà de comptar amb un mínim de 4 veterinaris dedicats a temps complet o equivalent en les degudes condicions laborals.

d) Qualsevol altra denominació serà qualificada per la Junta Directiva del Col·legi entre els precedents, havent de fer-ho constar de forma clarament visible a tots el llocs on es posin el nom del centre. En el cas que la qualificació atorgada pel Col·legi no quedi clarament explícita en el nom del centre, aquesta s'haurà de fer constar de forma clarament visible a tots els llocs on es posi aquest nom. L'incompliment d'aquest article es considerarà publicitat enganyosa.

Tots els centres veterinaris relacionats, hauran de tenir accés independent en relació a activitats pròpies de nuclis zoològics i estar degudament separades de les mateixes.

Tots els centres disposaran de ventilació i il·luminació (natural o forçada) adequada a cadascuna una de les seves dependències i hauran de donar sensació de netedat i ordre.

e) Si un centre té un servei d'urgències haurà d'inscriure'l en el Registre d'acord amb la classificació següent:

1.- Urgències: obert 24 hores. El centre sempre està obert i almenys un veterinari present les 24 hores. Aquests centres tindran un mínim de dos veterinaris a temps complet o equivalent en les degudes condicions laborals, per poder oferir aquest servei.

2.- Urgències: telèfon 24 hores. No es necessari que el centre estigui obert les 24 hores però si un veterinari localitzable mitjançant telèfon convencional, telèfon mòbil, busca, etc.

Qualsevol centre que vulgui prestar aquest tipus de servei haurà inscriure'l en el Registre presentant una memòria que indiqui el tipus de servei i com es desenvoluparà. També constarà el personal que prestarà aquest servei, adjuntant els corresponents contractes que així ho justifiquin.

Es considerarà publicitat enganyosa oferir aquests serveis si no estan prèviament registrats. També es considerarà publicitat enganyosa oferir aquests serveis i no atendre'ls com s'exigeix en aquest article. (Absència una sola vegada del veterinari en un centre d'urgències de 24 hores o la impossibilitat de localització del veterinari en el cas dels apartat 2.).

a) Si una clínica vol fer hospitalitzacions serà imprescindible disposar d'una sala d'hospitalització amb una gàbia com a mínim. Si vol hospitalitzar infecciosos disposarà d'una sala d'infecciosos degudament aïllada.

b) El personal haurà de portar una identificació penjada en un lloc visible en la que hi consti el nom i la funció que desenvolupi de forma inequívoca. (veterinari, auxiliar, estudiant, veterinari en pràctiques, veterinari visitant, etc).

ARTICLE 5.

Les presents normes no exclouen el compliment de les prescripcions que regulen l'activitat professional objecte de les mateixes, havent de proveir-se els titulars de les llicències i autoritzacions administratives que legalment siguin exigibles.

CAPÍTOL II Del Comitè Assessor

ARTICLE 6.

A.- El Comitè Assessor en relació a l'exercici de la veterinària de petits animals vetllarà per l'aplicació del present Reglament i es compondrà dels següents membres:

- Un representant de la Junta Directiva del Col·legi.
- 7 veterinaris que exerceixin clínica de petits animals escollits entre els col·legiats que ostentin un major nombre de vots en les eleccions convocades per la Junta Directiva del Col·legi. Cada Veterinari podrà votar un màxim de 7 candidats.

El número mínim de membres del Comitè Assessor necessari per constituir-se serà de la meitat més 1 dels possibles membres.

El Comitè Assessor escollirà per votació secreta, entre els seus membres, el President i el Secretari, així com un substitut per a cadascun d'ells per a casos d'absència, vacant o malaltia.

B.- De cada reunió s'aixecarà un Acta que podrà ser aprovada un cop finalitzada i serà signada per tots els presents.



ARTICLE 7

La durada dels càrrecs serà de 4 anys excepte en la constitució, en què la durada del 50% dels membres, serà de 2 anys.

Cada 2 anys es renovarà el 50% dels membres del Comitè Assessor. La primera renovació recaurà en els membres de major edat.

La permanència d'un membre en el Comitè Assessor no podrà ser superior a 2 mandats consecutius.

ARTICLE 8

A la sessió constituent del Comitè Assessor es determinarà l'horari de reunions ordinàries, això sense perjudici de la facultat del President del Comitè de convocar sessions extraordinàries per pròpia iniciativa o a petició de dos membres del Comitè. L'absència sense justificar a tres sessions seguides o cinc alternes podrà donar lloc a la pèrdua de la condició de membre del Comitè Assessor, procedint a la renovació de la vacant, conforme determina l'article precedent.

Els acords del Comitè Assessor s'adoptaran per majoria dels vocals assistents.

En cas d'empat el vot del President tindrà caràcter diriment.

ARTICLE 9

A. El Comitè Assessor té les següents competències, atribucions i funcions:

1) Qualificar les classes d'activitats i de centres d'acord amb els Arts. 2 i 4 d'aquestes normes.

2) Informar a la Junta Directiva del Col·legi en relació a sol·licituds d'inscripció de les activitats professionals definides a l'article 2 d'aquest Reglament per a la seva resolució. Els informes s'hauran d'emetre en el termini de 30 dies hàbils, comptats des de l'entrada de la petició amb tota la documentació complerta i hauran de complir les normes del Reglament.

3) Col·laborar en la Junta Directiva del Col·legi, a petició de la mateixa o per iniciativa pròpia a l'aplicació d'aquesta reglamentació, proposant l'aplicació de mesures, inclús disciplinàries en els casos d'infracció.

4) Elaborar un registre o fitxes de col·legiats amb l'exercici de l'especialitat de clínica de petits animals, a disposició de tots els col·legiats.

5) Assessorar les relacions contractuals dels col·legiats relacionades amb l'exercici de la clínica de petits animals, podent expressar disconformitat o oposició a l'autorització, quan aquestes relacions siguin en descreït de la professió.

6) Vigilar la publicitat de totes classes, circulars informatives i similars, referents a la clínica de Petits animals, proposant a la Junta Directiva del Col·legi, en el seu cas a mesures correctores quan aquesta lesioni les normes estatutàries i deontològiques col·legials.

7) Prendre tota classe d'iniciatives que tinguin com a objectiu el millor exercici de la professió en l'especialitat de clínica de petits animals, així com evitar situacions i activitats que puguin causar dany al prestigi de la professió i als interessos dels professionals i de tercers.

8) Col·laborar, a petició de la Junta Directiva del Col·legi, amb l'Administració en totes les iniciatives que adopti, que puguin afectar a l'especialitat.

9) Col·laborar en coordinació de les relacions entre els clínics d'animals de companyia i la secció d'animals de companyia de la UAB.

B.- En particular serà sempre motiu de proposta negativa:

- No acreditar estar legalment autoritzat d'acord amb la legislació vigent.
- Incompliment de les normes d'aquesta reglamentació.
- Els centres que practiquin l'intrusisme o frau manifest en les vendes o que es neguin a col·laborar en l'aplicació de les normes d'aquest reglament. Les denúncies podran ser presentades per qualsevol Veterinari col·legiat amb garantia de confidencialitat. Una prova documental servirà com a base per iniciar les investigacions pertinents, encara que sigui anònima. També podran generar-se denúncies d'ofici. El Comitè Assessor contestarà als interessats en el termini de 30 dies hàbils i als implicats en el cessament de la seva activitat professional en el seu centre, cas de ser acceptada la denúncia.

C.- Totes les propostes del Comitè Assessor hauran de ser resoltes per la Junta Directiva del Col·legi en un termini màxim de 15 dies hàbils des de la seva notificació. De no fer-ho dins aquest termini, es considerarà que es mostra conforme amb la proposta del Comitè Assessor. Tots els acords de la Junta Directiva del Col·legi, ja siguin expressos o tàcits, podran ser recorreguts pel Comitè Assessor, segons el que estableixen els Estatuts col·legials. En el cas de l'adopció per la Junta Directiva del Col·legi d'un acord en contra d'alguna proposta o decisió del Comitè Assessor, s'haurà de sotmetre a l'Assemblea General Extraordinària de Col·legiats que es convocarà a tal efecte en un termini màxim de 2 mesos.

ARTICLE 10.

Per assegurar l'exacte compliment de les normes d'aquest Reglament, el Comitè Assessor nomenarà al menys dos inspectors/res. Aquests nomenaments recauran en Veterinaris/ies a càrrec del Col·legi que exerciran les funcions que determini el Comitè Assessor en cada moment.

CAPÍTOL III

De l'exercici professional

ARTICLE 11.

Prèviament a l'exercici professional sota les modalitats previstes s'exigirà:

- a) Estar col·legiat en exercici.
- b) Formular escrit al Col·legi sol·licitant la inscripció al Registre. Aquest escrit s'acompanyarà de:

1) Modalitat que es proposa exercir segons les formes previstes a l'article 2.1. d'aquesta reglamentació i qualificació complementària si s'escau.

2) Classificació, serveis que es pretenen donar i veterinaris responsables de cada un d'ells.

3) Croquis a escala del local i la seva distribució, instal·lacions mobiliari i equipament.

4) En el seu cas, manifestació de si és titular d'altres centres, indicant la seva domiciliació, horari, classes i forma d'exercici.

5) Condicions bàsiques de la relació estipulada amb els titulars o propietaris del centre, expressant particularment forma de la mateixa, dedicació i horari.

6) Declaració relativa a l'existència d'altres professionals al centre.

7) En el cas de successió d' un altre veterinari en la titularitat del centre, document acreditatiu de la prèvia renúncia del mateix.

8) Còpia dels contractes dels Veterinaris que treballaran al centre.

9) Contracte d'arrendament o, en el seu cas, escriptura de propietat del local.

10) IAE o impost equivalent

11) Signatura del Veterinari titular conforme coneix i accepta aquest Reglament i el Codi Deontològic de la Professió Veterinària.

ARTICLE 12.

Els Veterinaris exercents en la modalitat de la clínica de petits animals, tenen les següents obligacions:

a) Comunicar al Comitè Assessor per escrit, qualsevol modificació de les dades i circumstàncies declarades d'acord amb aquest Reglament, així com el cessament en l'exercici, tot en el termini d'un mes, a partir de que s'hagi produït el canvi a excepció del cessament que serà en el termini de quinze dies.

b) Comunicar al Col·legi les relacions que es concertin amb entitats asseguradores i assistencials per animals de companyia, siguin o no de caràcter lucratiu exceptuant-se les entitats de caràcter professional.

c) Informar al Col·legi de qualsevol classe d'irregularitat que observin als centres o entitats del precedent apartat, quan les mateixes atemptin a la dignitat de l'exercici de la professió, lesionin les normes deontològiques o siguin constitutives de falta segons els Estatuts col·legials.

d) Col·laborar amb el personal del Col·legi per a facilitar la inspecció del local, les seves instal·lacions i el desenvolupament de l'activitat dels centres.

e) Observar les normes reguladores de l'exercici de la veterinària.

f) Tots els centres tindran en lloc visible per al públic el Certificat d'Inscripció del Centre i el distintiu que facilitarà el Col·legi a proposta del Comitè Assessor de

forma gratuïta.

g) Remetre al Col·legi còpia de qualsevol document que el faci sospitós d'estar infringint qualsevol altra norma

h) Fer constar a tots els llocs on figuri el nom comercial del centre, la qualificació atorgada pel Col·legi"

i) Els centres qualificats com hospitals tindran a mes en lloc visible per al públic la relació dels responsables de cadascun dels serveis que s'ofereixen en el centre (caps de servei).

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

PRIMERA: Els centres prèviament autoritzats que a l'entrada en vigor aquest Reglament no compleixin les noves exigències establertes en aquest Reglament tindran un termini de 6 mesos per regularitzar-se, amb la excepció de les referents a les exigències de superfície que ho hauran de fer en un termini màxim de 5 anys, duran els quals no podran augmentar els serveis oferts sense regularitzar-se prèviament.

SEGONA: Els centres que estiguin autoritzats en el moment d'entrar en vigor aquest Reglament tindran 6 mesos de termini per validar la seva inscripció enviant la documentació que acrediti tot allò de nou que aquest reglament exigeix, sol·licitant la requalificació si s'escau. Transcorreguts aquests 6 mesos el Comitè Assessor inspeccionarà tots els centres en un termini de 12 mesos.

TERCERA.- Els membres del Comitè Assessor actual seguiran en els seus càrrecs fins el nomenament i presa de possessió dels nous membres que siguin elegits.

DISPOSICIONS FINALS

UNICA: El present Reglament, una vegada aprovat per l'Assemblea General de col·legiats entrarà en vigor el dia següent de la seva aprovació.



EURONOTÍCIES

Anglaterra-França, segueix l'enfrontament

La guerra del filet provocada per la negativa francesa a aixecar l'embargament al boví britànic es va intensificar durant tot el mes d'octubre. Els francesos van anunciar que mantindran la seva posició fins

que els controls de les autoritats britàniques "siguin suficients". Com a resultat d'aquesta postura, va sorgir una advertència oficial britànica en que s'acusava als francesos de tenir carn contaminada amb femta. Davant aquest creuament d'amenaques tant francesos com anglesos van decidir boicotejar els productes aliens com a mesura de pressió a les autoritats. La Unió Europea, per la seva banda, va

estar estudiant durant tot el mes si els arguments francesos eren acceptables. A finals d'octubre i com a mesura equilibradora la UE va donar la raó al Regne Unit argumentant que "la carn britànica és tant bona com la de la resta de països comunitaris". Malgrat això tant els pagesos francesos com els britànics mantindran les seves protestes fins que la resolució europea sigui una realitat.

INFORME SOBRE GOSSOS PERILLOSOS

Per Xavier Manteca i Vilanova i Jaume Fatjó i Rios. Unitat de Fisiologia Animal de la Facultat de Veterinària. Universitat Autònoma de Barcelona.

1.- ANTECEDENTS

Els accidents causats pels atacs de gossos a persones constitueixen un problema de salut pública important. A Estats Units, per exemple, s'estima que cada any entre un i dos milions de persones són mossegades per gossos; el 50% d'aquestes mossegades deixen cicatrius a les víctimes i el 30% són motiu de baixa escolar o laboral. A més a més, en aquest mateix país cada any es produeixen entre 10 i 20 accidents fatals per atacs de gossos (Beaver, 1999).

Els estudis realitzats al voltant d'aquest problema coincideixen en línies generals amb els següents aspectes:

- 1.- En la majoria de casos la persona o persones atacades no havien provocat cap tipus d'agressió al gos i en molts casos l'atac es produeix sense que la víctima tingui cap interacció prèvia amb l'animal (Beck et al., 1975).
- 2.- Els atacs de gossos a persones afecten desproporcionadament als nens (Beck et al., 1975; Sacks et al., 1989).
- 3.- En la majoria de casos els gossos responsables dels atacs no són animals abandonats, sinó animals amb propietari. Per exemple, el 70% dels gossos implicats en accidents fatals als Estats Units entre 1979 i 1988 tenien amo (sacks et al., 1989).

Encara que no existeixen estadístiques oficials al voltant de la incidència d'aquest problema a Espanya, els mitjans de comunicació s'han fet ressò últimament d'un número considerable d'accidents, alguns d'ells amb conseqüències greus i fins i tot fatals.

L'adopció de mesures eficaces per a reduir els atacs de gossos a persones és difícil; en efecte, l'agressivitat del gos no depèn d'un únic factor, sinó de l'interacció de molts factors que molts cops són difícils de controlar. Malgrat això, d'entre aquests factors, la raça ha estat objecte d'una especial atenció per part d'algunes administracions i certs països han adoptat mesures encaminades al control o inclús la erradicació de races considerades com especialment perilloses.

Al nostre entendre, resulta indubtable que la

raça és un dels factors implicats en la conducta agressiva d'un gos. En efecte, les races dels gossos mostren diferències significatives en pràcticament tots els aspectes de la conducta que han estat objecte d'estudi (Scott i Fuller, 1965). Per altra banda, alguns treballs han demostrat que determinades races de gossos estan implicades en un nombre d'accidents més elevat del que els correspondria en funció de la seva abundància relativa (Miller, 1986; Moore, 1987 citat en Lockwood, 1995). Malgrat això creiem que és important insistir en el fet de que qualsevol raça de gos pot ser potencialment perillosa en determinades circumstàncies i per tant totes les mesures de prevenció no han de limitar-se al control de determinades races.

2.- OBJECTIU

L'objectiu d'aquest informe és elaborar una llista de races de gossos potencialment perillosos que haurien de ser objecte d'un control especialment estricte en els espais públics.

3.- CRITERIS D'INCLUSIÓ DE RACES

Els criteris utilitzats en aquest informe per elaborar una llista de races potencialment perilloses són els següents:

- 1.- Estudis epidemiològics que demostrin que una determinada raça està implicada en un percentatge d'accidents més gran del que s'hauria d'esperar en funció de l'abundància relativa de la raça.

La majoria d'estudis epidemiològics sobre atacs de gossos a persones que han considerat el factor raça són difícils d'interpretar ja que no ofereixen informació al voltant de l'abundància relativa de la raça. Malgrat això existeixen uns pocs estudis sobre aquest aspecte que són d'interès per l'objectiu d'aquest informe:

- a) Miller (1986) va elaborar un índex de la mesura en que els percentatge d'accidents causats per a cada raça es desviava del percentatge que aquesta raça suposava en la població canina de la zona d'estudi; és a dir, $I = \% (I: \text{Índex de perillositat})$ d'accidents causats per la raça $i/\%$ de la població canina corresponent a la raça i . El treball es va

realitzar a Florida, estats units. Les races que van obtenir els índexs de perillositat més elevats varen ser els Pit Bull ($I = 4,8$), el Chow Chow ($I = 2,4$), el Pastor alemany ($I=2$) i el Doberman ($I = 1,4$). En conclusió, el Pit Bull té un índex de perillositat dos vegades més gran com a mínim, que el de qualsevol altra raça.

- b) Sacks et al. (1989) va realitzar un treball sobre els atacs que van tenir conseqüències fatals a Estats Units entre 1979 i 1988. Des 101 animals implicats en aquesta atacs subjectes a estudi, el 435 eren Pit Bull i creuament de Pit Bull, el 18% eren Huskys, Malamutes i creuaments i el 15% eren Pastors Alemanys i creuaments. Encara que l'estudi no ofereix dades sobre l'abundància relativa de cada una d'aquestes races en la població canina d'Estats Units, és molt probable que la raça Pit Bull suposi un percentatge molt inferior al 43%. Per tant el Pit Bull està involucrat en un percentatge desproporcionadament alt en accidents fatals.

- 2.- Antecedents legals en altres països, especialment el Regne Unit.

L'any 1991 el parlament britànic va aprovar la denominada *llei de gossos perillosos*, que en síntesis prohibeix la venda, cria i importació al regne Unit de quatre races: Pit Bull, Tosa Japonès, Fila brasiler i Dogo Argentí. A més a més, la Llei obliga a castrar a tots els animals d'aquestes races. La *llei de gossos perillosos* va ser aprovada arrel de varies morts causades per atacs de gossos.

La Llei ha estat molt criticada per alguns sectors de l'opinió pública i per alguns veterinaris, i va ser posteriorment modificada en alguns aspectes. Per altra banda, no ha passat suficient temps per comprovar fins a quin punt ha contribuït a disminuir els aracs de gossos a persones. Malgrat això, és important senyalar que la llei inclou –a més a més del Pit Bull, del que ja hem comentat la potencial perillositat– tres races de gos de reconeguda conducta agressiva i que a més –almenys en el cas del Tosa Japonès i del Dogo Argentí– van ser desenvolupades inicialment per a ser utilitzades

en lluites de gossos, que encara avui es realitzen de manera il·legal en el Regne Unit i en altres països. La necessitat d'adoptar mesures contra les lluites de gossos per a disminuir el risc d'atcas de gossos a persones ha estat destacada per diferents autors (Lockwood, 1995).

3.- Altres races utilitzades en lluites de gossos i desenvolupades amb aquesta finalitat.

En l'apartat anterior s'ha comentat la importància d'adoptar mesures en contra les lluites de gossos. Si bé les races desenvolupades per aquesta finalitat mostren sobretot agressivitat cap a altres gossos, pensem que són potencialment perilloses per a les persones per dos motius:

- a) Les seves característiques morfològiques –especialment el desenvolupament de la musculatura del cap– fan que les mossegades d'aquests animals siguin especialment greus.
- b) Està ben establert que la selecció a favor d'un determinat tipus d'agressivitat –en aquest cas, l'agressivitat intraespecífica– comporta a cops un augment en altres formes d'agressivitat. Això és degut a que en bona mesura totes les formes d'agressivitat ofensiva –les que no tenen causa orgànica– comparteixen els mateixos mecanismes de control neurològic.

A més a més de les races anomenades anteriorment, hi ha altres races desenvolupades com a animals de lluita: Akita Japonès, American Staffordshire Terrier, Bull Terrier, Bull Terrier miniatura, Bulldog Americà, Mastí Napolità, Gos de Presa Canari, Gos de Presa Mallorquí, Shar-Pei i Staffordshire Bull Terrier.

Malgrat això pensem que no seria raonable incloure totes aquestes races en la llista de potenciaments perilloses ja que varies d'elles no s'utilitzen actualment com a animals de lluita, a més de ser –en alguns casos– molt escasses. En conseqüència la nostra recomanació seria incloure les següents races: American Staffordshire Terrier, Bull Terrier, Gos de Presa Canari i Staffordshire Bull Terrier. A més es dona la circumstància que dues d'aquestes races (American Staffordshire Terrier i Staffordshire Bull Terrier) són molt semblants al Pit Bull i per tant la seva inclusió a la llista amés d'estar justificada per les raons

esmentades, facilitaria l'aplicació de les mesures de control.

4.- Altres consideracions

Alguns dels últims accidents grues que han passat a Espanya han estat causats per gossos de la raça Rottweiler. Aquesta raça s'associa amb freqüència amb conducta agressiva i en realitat és una raça comunament entrenada per l'atac i la defensa. Encara que objectivament no hi ha dades que demostrin que és una raça especialment problemàtica, la seva imatge d'animal agressiu augmenta el risc de que els animals d'aquesta raça siguin adquirits per persones que desitgin tenir un animal agressiu i que, per tant, poden potenciar el comportament agressiu de l'animal. En efecte, és molt probable que existeixi una correlació entre la possessió de determinades races de gossos i algunes facetes sociològiques dels propietaris. Aquestes consideracions, juntament amb el desenvolupament muscular de la raça i la seva popularitat aconsellen la seva inclusió dins la llista de races potencialment perilloses

4. LLISTA DE RACES POTENCIALMENT PERILLOSES

Com a resultat de les consideracions anteriors, presentem a continuació una llista de races potencialment perilloses. Per a cada raça s'indiquen els criteris que han motivat la inclusió en la llista i les altres denominacions de la raça.

1. American Staffordshire Terrier

Criteris d'inclusió: Raça desenvolupada com a animal de lluita; similitud amb el Pit-Bull

2. Bull Terrier

Criteris d'inclusió: Raça desenvolupada com a animal de lluita.

Altres denominacions: English Bull Terrier, Bull Terrier Anglès.

3. Dogo Argentí

Criteris d'inclusió: Raça desenvolupada com a animal de lluita; inclòs en la llei britànica de gossos perillosos.

4. Fila brasiler

Criteris d'inclusió: inclòs en la llei britànica de gossos perillosos.

Altres denominacions: Mastí Brasiler, Fila Brasileiro, Cao de Fila.

5. Gos de Presa Canari

Criteris d'inclusió: Raça desenvolupada com a animal de lluita.

Altres denominacions: Presa Canari.

6. Pit Bull

Criteris d'inclusió: estudis epidemiològics; raça desenvolupada com a animal de lluita, inclòs en la llei britànica.

Altres denominacions: American Pit Bull Terrier, American Pit Bull, Pit Bull Terrier, Pit Bull Americà, Pit Bull Terrier Americà.

7. Rottweiler

Criteris d'inclusió: Percepció de la raça com a agressiva per part de l'opinió pública, desenvolupament muscular. Desenvolupament muscular, ensinistrament com a animal d'atac i defensa.

8. Staffordshire Terrier

Criteris d'inclusió: raça desenvolupada com a animal de lluita; similitud amb el Pit Bull. Altres denominacions: Staffordshire English Terrier i Staffordshire Bull Terrier.

9. Tosa Japonès

Criteris d'inclusió: raça desenvolupada com a animal de lluita; inclòs en la llei britànica. Altres denominacions: Tosa, Tosa Inu, Gos de lluita Japonès.

5.-MESURES RECOMANADES

A més de controlar estrictament els animals de races considerades com a perilloses (incloent l'obligatorietat de morrió en els espais públics) recomanem les següents mesures addicionals:

1. Considerar com potencialment perillós a qualsevol gos que hagi atacat a una persona amb anterioritat, amb independència de la raça.
2. Considerar com estrictament perillós qualsevol gos que malgrat no haver atacat amb anterioritat a cap persona, mostri, segons el veterinari, un comportament especialment agressiu, amb independència de la raça del gos.
3. Arbitrar mesures per aque tots els gossos vagein amb corretja pels espais públics.
4. Arbitrar mesures per erradicar les lluites de gossos.
5. Arbitrar mesures per controlar l'ensinistrament dels gossos per l'atac i la defensa.



STAFFORDSHIRE TERRIER AMERICANO

Cualidades: Afectuoso. Leal al dueño. Excelente perro guardián. Valiente. Hábil ratonero. Bueno con los niños.

Observaciones: Necesita disciplina cuando es joven. Obstinado.

No debe confundirse al Staffordshire Terrier Americano con el Staffordshire Terrier Inglés, que es un perro más ligero y con huesos más pequeños. En el pasado, el American Kennel Club permitió que el Staffordshire Terrier Americano se exhibiera junto con el Bull Staffordshire y, por supuesto, toleró el cruce de ambos. Sin embargo, aunque la casta del Staffordshire Terrier Americano se originó en Inglaterra, evolucionó como una raza independiente.

El standard de la raza dice: *"Debe dar la impresión de una fuerza extraordinaria teniendo en cuenta su tamaño; es un perro sólido, musculoso, pero ágil y dispuesto"*.

Tamaño: La estatura y el peso deben estar proporcionados. Una estatura de aproximadamente 46-48 cm. A los hombros para el macho y 43-46 cm. Para la hembra.

Origen e historial: El Staffordshire Terrier americano es de origen británico, derivado del tradicional Bulldog Inglés y de un Terrier Inglés. El resultado fue el Staffordshire Terrier, también conocido como Pit Bull Terrier. Una vez llegado a los Estados Unidos, en 1870, recibió diversos nombres, tales como Pit Dog, Yankee Terrier y Bull Terrier americano. La raza fue reconocida por el American Kennel Club, en 1935, con el nombre de Staffordshire Terrier, rectificando el 1 de Enero de 1972, dejándolo en Staffordshire Terrier americano.



PRESA CANARIO

Cualidades: Dócil con las personas de su entorno y desconfiado con los extraños. Tiene una difícil relación con los otros perros pero presenta una buena relación con los niños. Tiene las aptitudes de guarda y defensa.

Observaciones: En la antigüedad se le usaba como auxiliar en el manejo de ganado vacuno, uso que quedó eclipsado por el creciente auge de las peleas que han ido forjando un carácter duro y firme pero sin tendencia a la agresividad gratuita.

Tamaño: Los machos presentan una altura al hombro de unos 63 a 66 cm; las hembras de 57 a 62 cm. En cuanto al peso, los machos de 45 a 57 Kg y las hembras de 40 a 50 Kg.

Origen e historial: El origen de los antiguos perros de presa de las Islas Canarias es, aún hoy, motivo de apasionadas discusiones. Si bien una opinión muy extendida considera que descienden básicamente de los perros de pelea importados por los ingleses a partir del siglo XVIII

(bullmastiff, bulldog) parece clara la presencia de perros presa llevados directamente por los españoles ya en el siglo XVI.



BULLMASTIFF

Cualidades: Afectuoso. De confianza. Guardián excelente. Bueno con los niños.

Observaciones: Recuerde su feroz pasado; si tiene uno, asegúrese de que es adiestrado y de que su temperamento es estable.

El Bullmastiff es una raza extremadamente fuerte, obtenida mediante el cruce del Mastín con el Bulldog. Hubo un tiempo en que ambos tenían una reputación inigualable por su ferocidad, pero los ejemplares actuales, suelen ser cariñosos y de confianza, a pesar de su potencia y de su tamaño.

Tamaño: Estatura al hombro: macho 63,5-68,5 cm; hembra, 61-66 cm. Peso: machos, 50-59 Kg.; hembras, 41-50 Kg

Origen e historial: El Bullmastiff evolucionó, hace 200 ó 300 años, cruzando el Mastín con el Bulldog, como perro guardián para hacer frente a los cazadores furtivos y asustando a los intrusos gracias al volumen de su cuerpo, pero sin causarles daño. No logró su reputación de ferocidad hasta más tarde, a pesar de las buenas referencias de la novelista Charlotte Brontë al mencionar a su Bullmastiff Tártaro. Actualmente la raza se ha vuelto algo más blanda, pero su mero aspecto ya sirve para acobardar. No obstante, estos perros grandes necesitan ser manejados con destreza.

El Bullmastiff parece fiero pero resultará un excelente animal doméstico si se le administra un adiestramiento y un trato sensatos.



DOBERMAN (Doberman Pinscher)

Cualidades: Valiente. Leal. Guardián ideal.

Observaciones: Se mantiene alejado de quienes no pertenecen al círculo familiar. Apto para ganar cualquier batalla. Si se le tiene en una perrera, ésta será con calefacción y exenta de corrientes de aire.

El Doberman es un perro guardián fuerte y siempre alerta, que aprecia la comodidad del hogar de su dueño y le protegerá, tanto a él como a su familia, con su propia vida. Es improbable que le tenga que dar su vida, no obstante, pues el Doberman siempre consigue la mejor parte frente a su oponente y es uno de los mejores perros guardianes del mundo. Es un animal retraído que se hace cargo de sus responsabilidades seriamente, es experto en el rastreo y es un excelente perro policía

Tamaño: La estatura ideal a la cruz es de 68,5 cm. Para el macho; para la hembra, 65 cm. No es aconsejable una desviación muy marcada de estas medidas.

Origen e historial: Louis Doberman de Apolda, en Turingia, Alemania, era recaudador de impuestos en la década de 1880. Era muy aficionado a los perros fieros y decidió criar al animal ideal para acompañarle en sus rondas. Esa tarea era relativamente fácil para él, pues era el guardador de la perrera local y tenía acceso a muchos animales extraviados. Tenía en mente a un perro de tamaño mediano a grande, que fuese de pelaje corto (así era fácil cuidarlo).

El ya existente Pinscher Alemán se consideraba agresivo y despierto, y basándose en ésta raza, Louis Doberman encontró lo que buscaba, tras introducir al Rottweiler, un perro con gran vigor y facilidad de rastreo, y, según parece, al Manchester Terrier, que por aquel entonces era un animal mucho mayor, no hay duda que el Doberman heredó del Manchester su magnífico pelaje y sus señales black and tan (negro y canela). Quizá también utilizó al Pointer.



DOGO ARGENTINO

Cualidades: Tiene cualidades de vigilante, leal, buena relación con los niños, guarda, defensa y caza mayor.

Observaciones: Atención pues tiende a ser dominante. Debe su existencia a la voluntad de un hombre, el doctor Antonio Nores Martínez, quien hacia 1900 utilizó los dogos existentes en Argentina desde comienzos del siglo XVI con la intención de crear una nueva raza.

Tamaño: Estatura al hombro 60-65 cm y peso de 40-45 Kg.

Origen e historial: Cuando se organizó la explotación del Nuevo Mundo con el sistema de grandes plantaciones. Se adiestraron para capturar a los esclavos que intentaban huir. En el siglo XIX se dio otro empleo a estos perros, los combates de perros, y para hacerlos más feroces se cruzaron con bull terriers obteniendo resultados impresionantes.

El Dogo Argentino tiene toda la fuerza y todo el valor que se exige a un buen perro de guardia.

Tras su aspecto bastante tosco se esconde un carácter muy interesante y la fidelidad a toda prueba que siente por su dueño le convierte en un sorprendente y seguro amigo.

Es aconsejable educarlo con suavidad evitando cualquier violencia que no sea necesaria.



DOGO DE BURDEOS (Dogue de Bordeaux)

La clasificación por separado de la gran variedad de razas del

tipo mastín que existen podría ser injustificada en opinión de algunas personas: la diferencia entre el mastín-dogo inglés y el dogo francés de Burdeos, pongamos por caso, es evidente a los ojos de los que entienden de perros, pero al no iniciado es probable que las dos razas le parezcan idénticas.

El dogo de Burdeos escasea relativamente incluso en su país nativo, y pocas veces se le ve fuera de él. Se le tiene por huracán y de temperamento raro. Es un perro de bastante peso, de constitución maciza; tiene la cabeza grande, ancha, y altanera la expresión. La nariz suele ser de color oscuro, pero también de un tono más claro cuando se trata de ejemplares que llevan una máscara de color canela. Ojos grandes, distanciados, aunque no han de ser saltones. Lleva la cola baja, excepto cuando el perro está en acción, en cuyo momento puede llevarla en línea con el lomo. Pelaje liso y corto.

Los colores más de desear son el caoba, dorado o gris. Alzada desde la cruz, de 58 a 66 cm; para las hembras, proporcionalmente menos. El peso puede llegar a 45 Kg.



MASTÍN NAPOLITANO

Cualidades: Inmensamente fuerte. Excelente guardián. Amistoso. Valiente.

Observaciones: No es, realmente, la raza más adecuada para vivir en pisos.

El Mastín Napolitano es un perro grande e imponente, descrito a menudo como portador de un collar de púas. Es un guardián excelente, pero tiene fama de poseer un temperamento dócil y amistoso, siendo improbable que ataque, a menos que se le ordene hacerlo.

Tamaño: Estatura: macho, 65-72,5 cm.; hembra, 60-68,5 cm. Peso 50-68 kg.

Origen e historial: Una clasificación científica del Mastín Napolitano lo sitúa en el grupo de los Molosoides. Es un perro guardián y de defensa, un perro policía y un rastreador, de origen italiano, más específicamente napolitano. No está claro si el Mastín Napolitano luchó o no en el circo de Roma, pero la evidencia geográfica da credibilidad a esta teoría.

Al Mastín Napolitano raramente se le ve fuera de Italia.



AMERICAN BULL TERRIER

Cualidades: obstinado, juguetón, franco, afectuoso, perro de compañía y de guardia y muy buena relación con los niños.

Observaciones: Es un perro de combate por eso cabe asegurarse de su adiestramiento a pesar de que se adapta bien a vivir en un apartamento.

Su procedencia parece provenir de un cruce de bulldog y de old english white terrier enriquecido con sangre dálmata, algo de greyhound o incluso pointer.

Tamaño: Estatura al hombro 38-42,5 cm macho y la hembra y 40-45,5 cm ; peso comprendido entre 10,9 y 15,2 Kg la hembra y entre 12,4-17,2 Kg el macho.

Origen e historial: Está considerado como una de las razas más antiguas de los terriers, hacia el 1822. Se le conoce por el sobrenombre de "perro gladiador", haciendo alusión a la época en que era utilizado en combates con otros perros en los corros conocidos en inglés por "pits" y los espectáculos eran conocidos como "bull baitings" en donde se enfrentaban a toros sujetos por una sólida cuerda y que se reservaba para las clases sociales más altas.



ROTTWEILER

Cualidades: Buen temperamento. Inteligente. Es un buen animal doméstico, un buen compañero y excelente guardián. Muy trabajador

Observaciones: Responde mejor si de le da un trato amable y firme: no se le debe tener atado en el patio trasero.

El Rottweiler es un perro trabajador alemán muy inteligente y de buen temperamento. Ha sido perro de tiro y pastor, y todavía se utiliza como guardián, perro policía, perro para trineos y perro de rescate en montaña. En muchos países se le considera un amigo a la vez que animal doméstico y guardián. Es un competidor popular en los concursos y se comporta bien en las pruebas de obediencia.

Tamaño: Estatura al hombro, macho; 63,5-68,5 cm; hembra, 58,5-63,5 cm.

Origen e historial: El Rottweiler es un perro de carnívero. Procede de Alemania Occidental, de la ciudad de Rottweil, en Wurtemberg, donde se le conoce como Metzgerhund o Perro de carnívero Rottweil.

En la Edad Media era conocido como cazador de jabalíes y más tarde como un respetado y fiel perro pastor, así como animal de tiro para arrastrar el carro de los carniceros y tratantes de ganado. Justo antes de la I Guerra Mundial se reconocieron sus habilidades como perro policía y guardián. Thelma Gray, del Rozavel Kennels introdujo la raza en Gran Bretaña en 1936. Se desarrolló hasta la II Guerra Mundial, momento en que se suspendió la cría, hasta que el Capitán Roy-Smith, que servía en las Fuerzas de Ocupación en Alemania llevó a su hogar un macho y una hembra, restableciéndose un nuevo y cuidadoso programa de cría.

Excelente como perro guardián y como perro policía, el vigoroso Rottweiler será también un compañero de confianza y afectuoso para la familia.



MASTÍN JAPONÉS TOSA (Tosa Japón)

El Tosa o perro de pelea japonés es de origen relativamente reciente: fue criado durante la segunda mitad del siglo XIX exclusivamente para peleas de perros convenidas de antemano. Los japoneses importaron razas europeas, tales como perros de presa, perros alanos, san bernardos y ejemplares del gran danés, y consiguieron, como era de esperar, producir un perro de lucha casi invencible. En el Japón se celebran aún peleas de perros, a pesar de que están prohibidas oficialmente. Sin embargo, el tosa se utiliza hoy día también como perro guardián e igualmente como casero. Dada su historia, no es de extrañar que el tosa adopte una marcada actitud de desconfianza cuando se trata de forasteros o gente desconocida.

En constitución física, el tosa se parece al mastín: es alto, e impone por su poderosa constitución. Tiene la cabeza grande, ojos pequeños de color de ámbar; las orejas, que lleva caídas, son pequeñas y están colocadas muy arriba. La cola, cuyo arranque está alto, le llega hasta las corvas. Pelaje corto, liso y duro.

El color es pardo rojizo, a veces blanco con manchas bermejas, o bien pardo rojizo con manchas bermejas en distintos matices. La alzada desde la cruz no ha de ser inferior a 60 centímetros para los perros y al menos 54 para las perras.



FILA BRASILEIRO

El mastín brasileño desciende directamente de los mastines españoles que acompañaron a los conquistadores en sus viajes a Sudamérica el siglo XVI. Desde entonces ha cambiado tanto, que la Federación Canina Internacional, FCI, lo ha reconocido como una raza brasileña aparte.

Es una raza de mastín típica: fuerte e imponente, provista de fuerte osamenta y una cabeza poderosa. Los cuartos traseros parecen un poco más altos y de menor peso que los delanteros; la cola, gruesa en el arranque, se ahusa hacia el extremo. Tiene los ojos oscuros, las orejas colgantes, bastante grandes y en forma de V. El pelaje es corto, apretado y suave. El fila brasileiro es de color abigarrado o de color uniforme de cualquier tono, con tal que las manchas blancas se limiten a los pies y al extremo de la cola. Suele tener una máscara negra y las orejas también negras. Es extraño que en la norma oficial de la raza no se indique la alzada, pero de 65 a 70 cm. Es un término medio aproximado.

BEQUES, AJUTS I PREMIS



**FUNDACIÓ
CATALANA
PER A LA
RECERCA (FCR)**

BEQUES

- **Beques d'ampliació d'estudis o recerca a Dinamarca. Curs 2000-2001.**
 Convocant:
 Ministerio de Asuntos Exteriores
 Sol.licitud:
 C/ Salvador, 1 -28071 Madrid
 Tel. 91-379-97-62
 Termini de presentació:
 7 de gener del 2000
 Més informació:
<http://www.igsap.map.es>
 i BOE núm. 166 del 13/7/99.
- **Beques per realitzar estudis a Àustria. Curs 2000-2001.**
 Convocant:
 Ministerio de Asuntos Exteriores
 Sol.licitud:
 C/ Salvador, 1 - 28071 Madrid
 Tel. 91 379 97 62
 Termini de presentació:
 30 de desembre del 1999
 Més informació:
<http://www.igsap.map.es>
 i BOE núm. 166 del 13/7/99
- **Beques per realitzar estudis a Finlàndia Curs 2000-2001.**
 Convocant:
 Ministerio de Asuntos Exteriores
 Sol.licitud:
 C/ Salvador, 1 -28071 Madrid

Tel. 91 379 97 62

Termini de presentació:

14 de gener del 2000

Més informació:

<http://www.igsap.map.es>

i BOE núm. 166 del 13/7/99

- **Beques per realitzar estudis a Turquia. Curs 2000-2001.**

Convocant:

Ministerio de Asuntos Exteriores

Sol.licitud:

C/ Salvador, 1 -28071 Madrid.

Tel. 91 379 97 62

Termini de presentació:

De l'1 fins 29 febrer del 2000

Més informació:

<http://www.igsap.map.es>

i BOE núm. 166 del 13/7/99

- **Beques per realitzar estudis a Portugal. Curs 2000-2001.**

Convocant:

Ministerio de Asuntos Exteriores

Sol.licitud:

C/ Salvador, 1 -28071 Madrid

Tel. 91 379 97 62

Termini de presentació: Del 10 de gener al 10 de febrer del 2000

Més informació:

<http://www.igsap.map.es>

i BOE núm. 166 del 13/7/99

- **Beques d'estudis o investigació a Hongria. Curs 2000-2001.**

Convocant:

Ministerio de Asuntos Exteriores

Sol.licitud:

C/ Salvador, 1 -28071 Madrid

Tel. 91 379 97 62

Termini de presentació:

Del 3 al 31 de gener del 2000

Més informació:

<http://www.igsap.map.es>

i BOE núm. 166 del 13/7/99

- **Beques de la Fundació Stevenson per a estudis a universitats escoceses. Curs 2000-2001.**

Convocant:

Ministerio de Asuntos Exteriores

Sol.licitud:

C/ Salvador, 1 -28071 Madrid

Tel. 91 379 97 62

Termini de presentació:

De l'1 al 30 de desembre del 1999

Més informació:

<http://www.igsap.map.es>

i BOE núm. 166 del 13/7/99

- **Beques d'Especialització per Investigar a Centres Docents Superiors de la Comunitat Flamenca a Bèlgica. Curs 2000-2001.**

Convocant:

Ministerio de Asuntos Exteriores

Sol.licitud:

C/ Salvador, 1 -28071 Madrid

Tel. 91 379 97 62

Termini de presentació:

Del 13 de desembre del 1999 al 13 de gener del 2000

Més informació:

<http://www.igsap.map.es>

i BOE núm. 166 del 13/7/99

CURSOS

Cursos Monogràfics de Veterinària Homeopàtica 1999/2000

Diploma de Postgrau en Veterinària Homeopàtica 1998-2000

Curs I: *¿Cómo utilizar la curación homeopática en la clínica veterinaria diaria?*
 Pel Dr. Jean P. Spilbauer.



Dates: 21-22 Gener 2000

Contingut: Problemes de comportament, gastroenteritis i altres malalties agudes en gossos i gats.

Curs II: *La homeopatia y sus desafios.*

Pel Dr. Horacio de Medio.

Dates: 3-4 març del 2000.

Contingut: Tractament del càncer. Matèria mèdica audiovisual. Pacients convulsius i epilèptics. Compatibilitats terapèutiques. Endocrinologia tiroidea.

Organitza: Formació continuada Les Heures (Universitat de Barcelona Fundació Bosch i Gimpera) i l'Acadèmia Medico-homeopàtica de Barcelona.

Col·labora: International Association for Veterinary Homoeopathy.

Dirigits a veterinaris en general. Es recomana formació prèvia en homeopatia.

Informació i inscripcions: A.M.H.B.

Sr. Ignasi Coromina. Tel. 93 323 48 36

E-mail: amh@redestb.es.

CURS D'HOMIOPATIA VETERINÀRIA

Dates: gener a juliol 2000

Continguts:

Unitat 1. 22 de gener. Història de la Homeopatia. Fonaments i principis.

Unitat 2. 23 de gener. El remei homeopàtic. Dilucions y dinamitzacions. Posologia.

Unitat 3. 12-13 de febrer. El Terreny. La consulta homeopàtica en Veterinària. El interrogatori en petits animals, equins y bovins.

Unitats 4 i 5: 26-27 de febrer. Els principals medicaments utilitzats en Homeopatia.

Unitat 6. 11-12 de març. Els símptomes en medicina homeopàtica. El símptoma mental.

Unitat 7. 25-26 de març. Patologia de la febre. Otitis. Vacunació.

Unitat 8: 8-9 d'abril. Patologia Osteoarticular. Raquitisme. Patologia cardiovascular.

Unitat 9. 8-9 d'abril. Tallers de treball

Unitat 10. 29-30 d'abril. Dermatologia.

Vellesa: estats terminals, eutanàsia, problemes cardiovasculars, sordera, pròstata.

Unitat 11. 29-30 d'abril. Patologia digestiva: vòmits, gastroenteritis. Patologia ginecològica: part, vaginitis.

Unitat 12. 12-13 de maig. Taller de treballs

Unitat 13. 12-13 de maig. Taller de treball

Unitat 14. 26-27 de maig. Aparell urinari. Insuficiència renal aguda i crònica.

Patologia Ocular.

Unitat 15. 9-10 de juny. Patologies de comportament.

Unitat 16. 23-24 juny. Homeopatia en bovins. Mamitis. Alteracions del metabolisme càlcic. Alteracions digestives.

Unitat 17. 7-8 de juliol. Tallers de treball.

Unitat 18. 7-8 de juliol. Patologia homeopàtica en aus: bronquitis, baixa producció, nerviosisme. Patologia en porcs.

Unitat 19. 23-24 de juliol. Patologia en equins.

Organitza: Colegio Oficial de Veterinarios de Bizkaia. C/ Ibañez, 8 3r. 48001 Bilbao. Tel.: 942 235 948. Fax: 944 242 979.

Preu: 75.000 ptes.

Curs pràctic d'anestesiologia i reanimació en petits animals

Dates: 10, 11 i 12 de desembre de 1999

Continguts: El curs està enfocat a que els participants practiquin los mètodes i tècniques correctes en anestesiologia

veterinària. Disseny de procediments anestèsics en relació a la cirurgia que es vulgui realitzar. Presentació dels fàrmacs utilitzats en aquest camp. Conèixer els equips d'anestèsia inhalatoria, intravenosa i de monitorització. Detecció precoç de les complicacions i les bases del seu tractament.

Organitza: Formació Continuada AVEPA. Madrid

www.avepa.es

Preu: Veterinaris Socis d'Avepa: 50.000 pts
Veterinaris no Socis d'Avepa: 80.000 pts.

PATOLOGIA Y CIRUGIA DEL SISTEMA URINARI I

Dates: 29-30 de gener del 2000. València

Continguts: Introducció clínica a la anatomia i fisiologia del sistema urinari. Els grans síndromes. Aproximació al diagnòstic de les malalties renals. Insuficiència renal aguda. Insuficiència renal crònica. Malaltia tubular. Infeccions del tracte urinari. Cirurgia urològica. Patologia del tracte urinari inferior felí.

Sessió de casos clínics interactius.

Organitza: Formació Continuada AVEPA. Valencia.

www.avepa.es

V CAMPIONAT D'ESQUÍ DEL COL·LEGI OFICIAL DE VETERINARIS DE BARCELONA

- Gran Trofeu Centenari COVB
- Trofeu Mil·leni (a la millor disfressa amb esquís)

Portainé (Pallars)
4 i 5 de març del 2000

Pròximament més informació

El Butlletí, APROPEM i la biblioteca canvien de responsables

El Butlletí de Veterinaris, la secció APROPEM i la biblioteca del Col·legi tenen nous responsables a partir del mes de novembre. Gemma Vilahur i Sara Riera seran les encarregades de portar a terme la remodelació dels diferents serveis.

L'horari serà de dilluns a dijous, de 10 a 13 h i de 17 a les 20 h.

LOTERIA DE NADAL

Com cada any, el Col·legi juga a la Loteria de Nadal, enguany amb el número:

45.757

amb participacions de 500, 1000, 2000, 2500, 3000, 5000 i 10000 ptes.,
amb un recàrrec del 10% amb destinació al Fons Mutual d'Ajuda.

A la vista d'aquest anunci, ja podeu començar a sol·licitar i/o reservar la quantitat que vulgueu.

ACTO DE PRESENTACION CORPORATIVA VIRBAC EN LA FACULTAD VETERINARIA DE BELLATERRA (Barcelona) EL 30/9/99

Virbac es desde hace más de 30 años, un laboratorio farmacéutico multinacional independiente, y dedicado exclusivamente a la salud animal, con una fuerte voluntad de innovación, dinamismo y *know-how*.



El pasado día 30 de Septiembre 1999 a las 18h00, **Virbac** tuvo el gran honor de celebrar el Acto de su Presentación Corporativa en la Facultad Veterinaria de Bellaterra (Barcelona), coincidiendo con el Acto Académico de Licenciatura organizado por la Facultad.

Virbac estuvo representado por 4 ponentes :

- Rosa Gil, Directora Técnica, realizó la Presentación Corporativa,
- Torcuato Matilla, Director Comercial, presentó la Estructura Comercial,
- Elisabet Torras, Directora de Marketing Animales de Producción, efectuó la Presentación de la Actividad que dirige,
- y finalmente Marta Pla, Product Manager Animales de Compañía, hizo la Presentación de la Actividad de Animales de Compañía.

Asistieron al Acto 150 Licenciados en Veterinaria y 20 Licenciados en Ciencia y Tecnología de los Alimentos.

Como muestra del estrecho compromiso con el veterinario, Virbac obsequió con un valioso regalo a todos los licenciados en Veterinaria así como a los licenciados en Ciencia y Tecnología de los Alimentos. Al finalizar el Acto de Graduación de la Facultad, Virbac ofreció un cóctel a todos los asistentes.

Visa Affinity tecnoCredit

ara més avantatges

- La seva targeta li tornarà diners

Li retornem l'1% del total de les seves compres i pagaments^(*) efectuats durant un any. Així, com més diners facturi, més diners li tornaran.

- Productes i serveis gratuïts

Gratuïta el primer any, assegurança d'accidents fins a 125 milions de pessetes i assegurança de compra protegida fins a 400.000 pessetes l'any.

- Podrà pagar còmodament

Faci les seves compres habituals i decideixi quin import vol pagar cada mes: la totalitat, un mínim, un percentatge o un import fix, canviant-ho sempre que vulgui. El tipus d'interès d'ajornament és **molt més baix** que altres targetes del mercat.

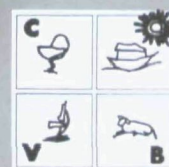


Informi's de tots els avantatges a qualsevol oficina del Banc Sabadell.

^(*) Facturació anual superior a 1 milió ptes. No s'acumulen els imports corresponents a pagaments en estacions de servei.

tecnoCredit
www.tecnocredit.com

B S
Banc Sabadell



COL·LEGI OFICIAL DE VETERINARIS
DE LA PROVÍNCIA DE BARCELONA

SERVEIS DEL COL·LEGI

ASSESSORIA JURÍDICA I FINANCERA

EL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA I EL COVB

1. - NUL·LITAT DE RESOLUCIONS DEL DARP – NOMENAMENT DE DELEGATS TERRITORIALS A BARCELONA, LLEIDA I GIRONA.

El Col·legi de Veterinaris de Barcelona i el Col·legi d'Enginyers Agrònoms de Catalunya, varen presentar tres recursos contenciosos administratius davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, contra resolucions del DARP de l'any 1995, per les que s'anomenava un Delegat territorial a Barcelona, a Lleida i a Girona.

El TSJ de Catalunya ha dictat recentment Sentència en els tres recursos, anul·lant les resolucions de la Generalitat, donat que es va anomenar per el càrrec de Delegats Territorials a personal eventual, quan només es permès el nomenament entre funcionaris de carrera i mitjançant convocatòria pública, que no es va produir.

2. - LLICENCIA D'APERTURA A CONSULTES VETERINÀRIES.

La mateixa Sala de lo Contenciós Administratiu, Secció 4 que va dictar les esmentades Resolucions, a resultat en data 12-5-99 Sentència, estimant el recurs Contenciós Administratiu presentat fa quatre anys per una Veterinària que tenia la seva consulta a la Seu d'Urgell, i que ha estat també assistida pels serveis jurídics del COVB.

La Sala confirma la postura del nostre Col·legi mantinguda des de fa anys, en relació a la llicència d'apertura de les Consultes Veterinàries, en el sentit de que per tractar-se d'una activitat professional, no comercial ni industrial, no resta subjecta a llicència d'apertura.

En el seu dia l'Ajuntament de la Seu d'Urgell va girar llicència d'apertura a la consulta de la Veterinària, que presentà recurs administratiu i que va ser desestimat pel Ajuntament. Ara el TSJ de Catalunya ha declarat nula la resolució impugnada, i textualment ha dit:

" La interpretación de la actividad profesional, comercial o industrial, es bien clara, pues en el primer caso es obvio que el interesado simplemente se limita a desempeñar el ejercicio de su profesión, mientras que en la actividad comercial existe un trato general con el público donde se realizan transacciones o compraventas de determinados productos, en función de un precio previamente señalado. La actividad industrial supone la manufacturación de determinados productos para su posterior comercialización.

Solamente en los dos últimos supuestos anteriormente indicándose es cuando se precisa de la Licencia de apertura de establecimiento en los términos indicados en la Ordenanza Fiscal aplicable.

En consecuencia, no se puede equiparar un despacho veterinario o consultorio del mismo nombre, a un establecimiento comercial o industrial, a efectos de la Licencia objeto de controversia, en el momento de presentación de la solicitud".

Confiem que aquesta Sentència serveixi per fer entendre als Ajuntaments que encara sol·liciten Llicència d'Apertura als locals professionals veterinaris, que no ho poden fer.

Barcelona, desembre 1999

Joan Beltran i Rahola
Advocat



A.I.A.C.

AIAC

Relació dels codis d'identificació de chip dels animals perduts els darrers mesos de setembre i octubre:

NOTA

Recordem que cal que envieu signat el Full de Compromís i manifesteu la marca, model i número de sèrie del lector del qual disposeu ja que són requisits previs a la identificació, tal i com es va comunicar en el tríptic sobre Identificació Obligatoria dels Animals de Companyia.

Us recordem que és necessari consignar nom, cognoms, número de col·legiat/ada i signatura a l'espai reservat a aquestes dades en la Cartilla sanitària d'identificació

El nostre telèfon és
93 418 92 94.

E-mail: consell@covb.es.

Barcelona:

112723360A
4056684921
111746127A
2045182A59
985100006516435
985100005714879
1F35173461
1F255C3828
112871444A
405D44140C
40795E022F
4051571445
1F493E4515
985100006453521
1F71172336
400C4C5023
400F4A4106
985100005977416
7F7A1C712E
401B155313
985100006774486
977200000680812
977200000733290
977200000650749
985100006812353
985100006454660
985100006395742
724098100140271
985100006519386
724098100125543

PASTOR ALEMANY*SCHNAUZER
PASTOR ALEMANY
CREUAT CANITX
CREUAT BEAGLE
AKITA INU
HUSKY SIBERIAN
PASTOR ALEMANY
PASTOR ALEMANY
HUSKY SIBERIAN
BULLTERRIER
HUSKY SIBERIAN
BICHON
BULLDOG
GAT EUROPEO
YORKSHIRE TERRIER
CANITX*YORKSHIRE
PASTOR BELGA
BULLTERRIER
MESTÍS
PASTOR ALEMANY
COCKER
PASTOR ALEMANY
PASTOR ALEMANY
PASTOR BELGA
PASTOR BELGA
MESTÍS
PODENCO
CREUAT GRIFFON
YORKSHIRE TERRIER
MESTÍS

Girona:

724098100139939

MESTÍS



LES ASSOCIACIONS

COMISSIÓ D'ASSUMPTES TAURINS

Nota: Es recorda que qualsevol Associació interessada en donar a conèixer tant la seva existència com les seves activitats, pot posar-se en contacte amb la redacció del Butlletí. Tel.: 93 211 24 66. Així mateix, els articles de les diferents Associacions són responsabilitat, únicament i exclusiva, d'ells, per la qual cosa, el Col·legi no es fa responsable de les opinions en ells expressades.

Tots els veterinaris interessats en inscriure's al llistat de Veterinaris Especialistes en Espectacles Taurins del COVB, hauran de presentar la seva sol·licitud a partir del 2 de gener i fins el 21 d'aquest mes per tal de ser

proposats per actuar durant la temporada taurina de l'any 2000.

Per qualsevol dubte truqueu a Alfredo Sáez.

Telèfons 93 841 62 58
607 19 04 61



ES VEN

vi de Rioja criança i reserva
directament de Bodega.
Preu molt interessant (2600 ptes
caixa de 12 ampolles
per vins de criança
i 6300 ptes per reserva).
Interessats trucar al **93-841-62-58**
o al **607-19-04-61**
i preguntar per l' Alfredo

ES TRASPASSA

consulta
amb 15 anys d'experiència
a Castellar del Vallès.

Interessats trucar
al tel. **93 714 20 19.**
Preguntar per Josep M^a.

ES COMPRA

**Consultori o clínica veterinària
en funcionament.**

Zona Maresme.

Preferible local propi.

Telèfons
93-750-67-26, 639.22-75-28

ES VEN

quiròfan de segona mà.

Fixe d'acer inoxidable.
superfície plana amb desaigüe.

Telèfon de contacte: 93 311 53 72

ES TRASPASSA

Consultori Veterinari a Barcelona.

En funcionament. Amb Raig X.
Preu a convenir.
Possible incorporació immediata.

**Interessats trucar
al 93- 346-36- 84**

ES TRASPASSA

**Consultori veterinari
als voltants de Manresa.**

Interessats trucar
al **93- 831- 06-69**
dilluns, dimecres i divendres
d'11 a 15 h.

ES TRASPASSA

**Es traspassa negoci de petits
animals**

Dos consultoris en funcionament,
separats 9 Km. Horaris compatibles.

Obert des de 1990 i en
funcionament.

Cartera de clients i gestió
econòmica demostrable.

Vehicle, instrumental, telèfon mòbil i
stocks.

Preu 7 milions + IVA.

**Telèfon de contacte: 93 822 86 31,
608 49 03 01, 93 821 12 04**

ES TRASPASSA

**Clínica veterinària a Barcelona
amb botiga i perruqueria.**

12 anys d'antiguitat .

Ple rendiment.

Lloguer baix.

Acabada de reformar.

Trucar matins al **93 358 19 00**

o a partir de les 21 hores
al **93 864 31 51.**



ens agrada **servir**

soluciones

per a **veterinaris** - **Tot** tipus de **material o medicament** de forma **urgent** i amb **transport especial**



CENTAURO
SERVEIS VETERINARIS

El Macià - 08519 Masies de Roda (Barcelona)

Tel. 938 540 000 (4 línies) - **Fax 938 500 375**



ESTEVE
GRUPO FARMACÉUTICO LÍDER
AL SERVICIO DE LA SANIDAD ANIMAL



ESTEVE VETERINARIA

**Laboratorios
Dr. ESTEVE. S. A.**

Av. Mare de Déu de Montserrat, 221
08041 Barcelona - España